

Omsorg om föräldralösa barn

”Förbudet mot att äta förmyndarskyddsbarns egendom”

Definition av ”yatim” (föräldralöst barn) i språk och religion

Yatim i språklig mening: Al-Jawhari sade: Yatim – pluralis aytam och yatama. Barnet förlorar sin status som yatim vid puberteten. Yatim bland människor är den som förlorat sin far, bland djur är det den som förlorat sin mor. Allt som är ensamt och sällsynt kan kallas yatim, man säger: En ensam pärla (Mukhtar al-Sihah).

Ibn Manzur sade: Yatim – ensamhet. Yatm: att förlora sin far. I religiös mening: Ibn Manzur sade: Yatim bland människor är den vars far dött före puberteten, bland djur den vars mor dött (Lisan al-Arab).

Omsorg om föräldralösa barn och bevarandet av deras egendom

Gud sade i en förmaning i Al-An’ams vers: ”Nalkas inte den föräldralöses egendom förutom på bästa sätt, tills han uppnår mogen ålder. Och ge rätt mått och vikt – Ingen av oss belastas med mer än han förmår – och när ni dömer, döm rättvist, även om det gäller er egna anhöriga. Och uppfyll

Guds förbund; detta är vad Han ålägger er, kanske skall ni ta till er" (Al-An'am: 152).

Al-Tabari – måtte Gud visa honom barmhärtighet – sade: "Guds – upphöjd vare Hans åminnelse – ord: 'Nalkas inte den föräldralöses egendom förutom på bästa sätt' – nalkas inte hans egendom utom i syfte att förbättra och öka den" (som i hans tafsir).

Ibn al-Jawzi – måtte Gud visa honom barmhärtighet – sade: "'Nalkas inte den föräldralöses egendom' – för att begäret efter den är starkare på grund av bristen på tillsynsmän och ägandets svaghet." Angående "förutom på bästa sätt" finns fyra tolkningar: Den första: Förmyndarens konsumtion av det som är rimligt och i enlighet med hans behov – detta sades av Ibn Abbas och Ibn Zayd. Den andra: Handel med det – detta sades av Sa'id ibn Jubayr, Mujahid, al-Dahhak och al-Suddi. Den tredje: Bevara det till dess att det överlämnas – detta sades av Ibn al-Sa'ib. Den fjärde: Bevara det och öka det – detta sades av al-Zajjaj. Ibn Qutayba sade: "Meningen är: tills han uppnår sin fullständiga mannastyrka och mognad" (Zad al-Masir). Al-Qurtubi sade: "'Förutom på bästa sätt' – det vill säga på det sätt som förbättrar och ökar det, nämligen genom att bevara grunderna och öka avkastningen; detta är det bästa av tolkningarna, ty det är heltäckande" (som i hans tafsir).

Bland bevisen för omsorg om de föräldralösa och bevarandet av deras egendom är Guds ord: "Och ge de föräldralösa deras egendomar och byt inte ut det onda mot det goda, och ät inte upp deras egendomar tillsammans med era egna; det är verkligen en svår synd" (An-Nisa: 2).

Ibn Kathir sade: Gud – den Upphöjde – befäller att ge de föräldralösa deras egendomar i fullständigt och orörligt skick, och förbjuder att äta upp dem och blanda dem med era egendomar. Han sade: "Och byt inte ut det onda mot det goda." Ibn Abbas, Sa'id ibn Jubayr, Ibn Sirin, Muqatil, al-Suddi och Sufyan ibn Husayn sade: "utom att ni blandar dem och äter dem tillsammans." Och Hans ord "det är verkligen en svår synd" – Ibn Abbas sade: En stor synd (som i hans tafsir).

Jag säger: Den som tar hand om de föräldralösa är med Profeten – frid vare med honom – i paradiset. Abu Hurayra – måtte Gud vara nöjd med honom – berättade från Profeten: "Den som tar hand om ett föräldralöst barn – vare sig det tillhör honom eller en annan – jag och han är som dessa två i paradiset." Och Malik pekade med pekfingret och tummen (återgiven av Muslim och Bukhari).

Straff för den som orättfärdigt äter föräldralösas egendom

Gud – mäktig och majestätisk vare Han – hotade dem som orättfärdigt äter de föräldralösas egendomar med att de äter eld i sina magar och snart skall träda in i den flammande elden. Gud sade: ”De som äter upp de föräldralösas egendomar på ett orätt sätt – de fyller i sanning sina magar med eld och skall brinna i flammorna” (An-Nisa: 10).

Al-Qurtubi – måtte Gud visa honom barmhärtighet – sade: ”Majoriteten sade: Det avser förmyndare som äter vad som inte är tillåtet för dem av de föräldralösas egendom. Det ätna kallas eld genom vad det leder till, eller eld – det vill säga förbjudet – ty det förbjudna leder till elden och namngavs efter det.” Och Profeten – frid vare med honom – räknade det bland de förstörande synderna. Abu Hurayra – måtte Gud vara nöjd med honom – berättade: Guds sändebud – frid vare med honom – sade: ”Avhåll er från sju förstörande [synder].” De sade: Vilka, o Guds sändebud? Han svarade: ”Att sätta medgudar vid Guds sida, trolldom, att döda den Gud förklarar helig utom med rätt, att äta ocker, att äta de föräldralösas egendom, att fly på slagfältet, och att anklaga dygdiga troende kvinnor som är ovaktade” (återgiven av Bukhari och Muslim).